

A בס"ד

Intro
Today we will learn בע"ה and begin the fifth Perek of שבועות
Some of the topics we will learn about include.

The Machlokes regarding שבועת העדות בכל כנויין
If one made a false שבועת העדות with one of the lesser names of Hashem, are they liable?

A discussion about the words ארור, אמן, לא, הן

The מחלוקת רבי מאיר וחכמים regarding המקלל בכולן
If one blasphemed one of the כנויין, does he get דין מיתת בית דין or only Malkos?

And the מחלוקת רבי מאיר וחכמים regarding המקלל אביו ואמו בכולן
If one curses his father or mother with a כינוי, does he get דין מיתת בית דין or not?

המקלל עצמו וחבירו בכולן עובר בלא תעשה
If one curses himself or someone else with a כינוי, he transgresses a לאו for which he gets Malkos.

The Mishnah's conclusion of יככה ה' אלהים
זו היא אלה הכתובה בתורה
If the עדים told the תובע a Pasuk that mentions Hashem's retribution, that if they do NOT testify they will receive this punishment, this is considered an אלה, which is considered a term of a שבועה and if the עדים made a כפירה, they are liable for a קרבן.

B The מחלוקת רבי מאיר וחכמים regarding

אל יכר, ויברכך, וייטיב לך רבי מאיר מחייב וחכמים פוטריין
If the תובע told the עדים that if they do testify they will NOT be punished, or that they will be rewarded, which implies, that if they do not testify they WILL be punished, there's a Machlokes:
מאיר holds the עדים are liable, because

מכלל לאו אתה שומע הן
We do imply a positive, an עונש, from the negative, NO עונש, and therefore this is considered a שבועה.

While the חכמים hold the עדים are not liable, because לית להו מכלל לאו אתה שומע הן

We do not imply a positive from the negative, and therefore this is not considered a שבועה.

The cases in which even רבי מאיר holds לית להו מכלל לאו אתה שומע הן

The next Perek discusses שבועת הפקדון
A שומר, a guardian, who swore falsely regarding an item that he was safeguarding, becomes liable for a אשם גזילות.

The מחלוקת רבי מאיר וחכמים in whether there is a distinction between מפי עצמו
If the שומר made the שבועה on his own, and מפי אחרים
If the owner placed a שבועה upon the שומר.

A

שבועת העדות בכל כנויין

ארור - אמן - לא - הן

המקלל אביו ואמו בכולן

המקלל עצמו וחבירו בכולן עובר בלא תעשה

יככה ה' אלהים זו היא אלה הכתובה בתורה

B

אל יכר, ויברכך, וייטיב לך רבי מאיר מחייב וחכמים פוטריין

מכלל לאו אתה שומע הן

שבועת הפקדון קרבן אשם גזילות

מפי עצמו מפי אחרים

1 So, let's review ...

The previous Mishnah taught

ובכל כנויין
הרי אלו חייבין

If עדים made a false שבועת העדות even with a כינוי, with one of the lesser names of Hashem, they are liable for a קרבן.

The Gemara asks from a contradicting Braisa which says that regarding שבועת העדות the עדים are not liable for a שבועה with a כינוי, but only for a שבועה with the Divine Name, based on a גזירה שוה from סוטה to שבועת העדות;

The Pasuk of סוטה states

... והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה
יתן ה' אותך לאלה ולשבועה

And the Pasuk of שבועת העדות states

... ושמועה קול אלה
אם לא יגיד ונשא עונו

מה להלן שבועה
אף כאן שבועה

Just like regarding סוטה the word אלה refers to a שבועה, because the Pasuk there states והשביע;

So too, regarding עדות one is liable only through a שבועה;

And

מה להלן בשם
אף כאן בשם

Just like regarding סוטה the שבועה is made only with the Divine Name, not with a כינוי, because the Pasuk there states יתן ה' אותך;

So too, regarding עדות one is liable only if the שבועה was made with the Divine Name, not with a כינוי?

1

From the previous Mishnah...

ובכל כנויין
הרי אלו חייבין

If עדים made a false שבועת העדות even with a כינוי, with one of the lesser names of Hashem, they are liable for a קרבן.

?

A contradicting Braisa teaches that עדים are not liable for a שבועה with a כינוי, only for a שבועה with the Divine Name, based on a גזירה שוה from סוטה to שבועת העדות.

לבושות פצצות
ושמועה קול
אלה...
אם לא יגיד
ונשא עונו

סוטה
והשביע הכהן
את האשה בשבועת
האלה...
יתן ה' אותך לאלה
ולשבועה

אף כאן שבועה

So too, regarding עדות one is liable only through a שבועה;

מה להלן שבועה

Just like regarding סוטה the word אלה refers to a שבועה, because the Pasuk there states והשביע;

אף כאן בשם

So too, regarding עדות one is liable only if the שבועה was made with the Divine Name, not with a כינוי?

מה להלן בשם

Just like regarding סוטה the שבועה is made only with the Divine Name, not with a כינוי, because the Pasuk there states יתן ה' אותך.

2

answers:

לא קשיא הא רבי חנינא בר אידי

הא רבנן

This is indeed a Machlokes:

The Braisa follows רבי חנינא בר אידי who says in a different Braisa regarding

שבועת העדות

בכל הכנויין פטור

While our Mishnah is the רבנן who hold regarding

שבועת העדות

בכל הכנויין חייב

And according to the רבנן there is no גזירה שוה from סוטה, and the source that for עדות one is liable only בשבועה is from the Pasuk

... ושמועה קול אלה

And

אין אלה אלא בשבועה

The word אלה means with a שבועה;

As the Pasuk of סוטה states

והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה

And the עדים are liable even for a שבועה that does not have an אלה, a curse, because the Pasuk states

ושמועה קול אלה

The superfluous word קול teaches

ושמועה אלה

ושמועה קול

=====

2

אביי

לא קשיא
הא רבי חנינא בר אידי
הא רבנן

This is indeed a Machlokes:

Our Mishnah
is the רבנן

The Braisa follows
רבי חנינא בר אידי

שבועת העדות
בכל הכנויין חייב

שבועת העדות
בכל הכנויין פטור

And according to the רבנן

there is no גזירה שוה from

שבועה and the source that for עדות one is liable only is from the Pasuk

... ושמועה קול אלה...

and

אין אלה אלא בשבועה

The word אלה means with a שבועה;

As the Pasuk of סוטה states

והשביע הכהן את האשה
בשבועת האלה

And the עדים are liable even for a שבועה that does not have an אלה, a curse,

because the Pasuk states

ושמועה קול אלה

ושמועה קול - ושמועה קול

3 The Gemara proceeds with a discussion of the following words

ארור
אמן
לא
הן

1.
ארור
בו נידוי, בו קללה, בו שבועה
The word ארור may refer to either excommunication, or to a curse, or to an oath; depending on the circumstances.

2.
אמן
בו שבועה, בו קבלת דברים, בו האמנת דברים
The word אמן may refer to either accepting an oath, or accepting a תנאי, a stipulation, or when one hears a תפלה or ברכה he should answer אמן to show his willingness of its fulfillment.

3-4.
לאו שבועה
הן שבועה
והוא דאמר לאו לאו תרי זימני
והוא דאמר הן הן תרי זימני
If one makes a statement and repeats the word לאו twice or הן twice, this is considered a שבועה.
=====

3

ארור - אמן - לא - הן

1

ארור

בו נידוי, בו קללה, בו שבועה

The word ארור may refer to either excommunication, or to a curse, or to an oath; depending on the circumstances.

2

אמן

בו שבועה, בו קבלת דברים
בו האמנת דברים

The word אמן may refer to either accepting an oath, or accepting a תנאי, a stipulation, or when one hears a תפלה or ברכה he should answer אמן to show his willingness of its fulfillment.

3-4

לאו שבועה

הן שבועה

והוא דאמר לאו לאו תרי זימני
והוא דאמר הן הן תרי זימני

If one makes a statement and repeats the word לאו twice or הן twice, this is considered a שבועה.

4 The previous Mishnah mentioned a Machlokes regarding בנינוי המקלל בכולן המקלל בכולן חייב דברי רבי מאיר וחכמים פוטריין

If one blasphemes a בנינוי; חכמים hold he is liable; רבי מאיר holds he is not liable; The חכמים hold he is not liable.

As the Braisa elaborates, רבי מאיר holds המקלל בנינויין חייב מיתה

Because the Pasuk of מגדף states ... איש איש כי יקלל אלהיו

מכל מקום One is liable for מיתה for all בנינויין, all of Hashem's lesser Names, as well, because אלהיו is one of the בנינויין.

While the חכמים hold על שם מיוחד במיתה ועל הכינויין באזהרה

One is liable for מיתה only for blaspheming the שם המפורש, and one only transgresses the לאו of לאו for blaspheming one of the lesser Names

=====

The Mishnah proceeds with a second מחלוקת רבי מאיר and חכמים regarding בנינויין: המקלל אביו ואמו בכולן חייב דברי רבי מאיר וחכמים פוטריין

If one curses his father or mother with a בנינוי; רבי מאיר holds he is liable; חכמים, who are יוסי בר יוסי, hold he is not liable, because the Pasuk of מגדף states בנקבו שם יומת

The superfluous word שם teaches המקלל אביו ואמו שאינו חייב עד שיקללם בשם

=====

4 מקלל בכינוי From the previous Mishnah...

המקלל בכולן

חכמים פוטריין

רבי מאיר חייב

במיתה

על שם מיוחד במיתה ועל הכינויין באזהרה

One is liable for מיתה only for blaspheming the שם המפורש, and one only transgresses the לאו of לאו for blaspheming one of the lesser Names

Because the Pasuk of מגדף states

איש איש כי יקלל אלהיו מכל מקום

One is liable for מיתה for all of Hashem's lesser Names, as well, because אלהיו is one of the בנינויין.

A second מחלוקת

between רבי מאיר and the חכמים regarding בנינויין:

המקלל אביו ואמו בכולן

חכמים פוטריין

רבי מאיר חייב

because the Pasuk of מגדף states

בנקבו שם יומת

פוקא אביו ואמו לאינו חייב עד ליקללם בשם

5 The Mishnah continues:

המקלל עצמו וחבירו בכולן
עובר בלא תעשה

If one curses himself, or someone else, with a כינוי, he is
liable for a לאו for which he gets Malkos.

As the Gemara explains, the source for the לאו of מקלל
עצמו is in the Pasuk
רק השמר לך ושמור נפשך מאד

And

כל מקום שנאמר השמר פן ואל
אינו אלא לא תעשה

And the source for the לאו of חבירו is in the Pasuk
לא תקלל חרש

And Rashi cites the Gemara in מסכת סנהדרין that from the
Pasuk

ונשיא בעמך לא תאור

We learn

כל שהוא בעמך

Any member of Klal Yisroel.

=====

The Mishnah concludes as follows:

יככה ה' אלהים

וכן יככה אלהים

זו היא אלה הכתובה בתורה

If the עדים told the תובע a Pasuk that mentions Hashem's
retribution, that if they do NOT testify they will be
likewise punished, this is considered an אלה, which is
considered a term of a שבועה, and if the עדים made a כפירה
they are liable for a קרבן.

אל יכך, ויברכך, וייטיב לך

רבי מאיר מחייב

וחכמים פוטרין

If the עדים told the תובע that if they DO testify they will
NOT be punished, or that they will be rewarded, which
implies that if they do NOT testify they WILL be
punished, there is a Machlokes;

רבי מאיר holds the עדים are liable, because

מכלל לאו אתה שומע הן

We do imply a positive, an עונש, from the negative, no

עונש.

Therefore, this is considered a שבועה.

While the חכמים hold the עדים are not liable, because

לית להו מכלל לאו אתה שומע הן

We do not imply a positive from the negative, and

therefore this is not considered a שבועה.

5

The Mishnah continues...

מלך

המקלל עצמו וחבירו בכולן
עובר בלא תעשה

If one curses himself, or someone else, with a כינוי,
he is liable for a לאו for which he gets Malkos.

The source for the לאו of מקלל עצמו is...

רק השמר לך ושמור נפשך מאד

כל מקום שנאמר פלתי פן ואל
אינו אלא לא תעשה

The source for the לאו of חבירו is...

לא תקלל חרש

And Rashi cites the Gemara in מסכת סנהדרין
that from the Pasuk

ונשיא בעמך לא תאור

כל שהוא בעמך
Any member of Klal Yisroel.

יככה ה' אלהים

וכן יככה אלהים

זו היא אלה הכתובה בתורה

עדים תובע

If the תובע told the עדים
a Pasuk that mentions Hashem's retribution,
that if they do NOT testify they will be likewise punished,
this is considered an אלה, which is considered
a term of a שבועה, and if the עדים made a כפירה
they are liable for a קרבן.

אל יכך - ויברכך - וייטיב לך

רבי מאיר מחייב

וחכמים פוטרין

If the תובע told the עדים that if they DO testify
they will NOT be punished, or they will be rewarded,
which implies that if not they will be punished,
there is a Machlokes;

חכמים

The עדים are not liable,
because

לית להו מכלל לאו
אתה שומע הן

We do not imply a positive
from the negative.

Therefore this is
not considered a שבועה.

רבי מאיר

The עדים are liable,
because

מכלל לאו אתה
שומע הן

We do imply a positive,
from the negative,
עונש no

Therefore, this is
considered a שבועה.

6 The Gemara asks, however, that in our Mishnah רבי מאיר holds that we do say
 מכלל לאו אתה שומע הן
 But regarding תנאי, תנאי holds that we do not say
 מכלל לאו אתה שומע הן
 Because רבי מאיר requires
 תנאי כפול
 When a person makes a stipulation, he must repeat both the positive and negative. Apparently, רבי מאיר holds that we do not imply a positive from the negative.

After some discussion, the Gemara concludes:

כי לית ליה בממונא
 באיסורא אית ליה
 Regarding monetary matters, as in the case of תנאי, תנאי holds that we do not say
 מכלל לאו אתה שומע הן
 However, regarding prohibitions, as in the case of שבועה, שבועה holds that we do say
 מכלל לאו אתה שומע הן
 =====

הדרך עלך פרק שבועת העדות
 We have B"ח completed the fourth Perek of שבועות, and will now begin the fifth Perek, שבועת הפקדון, B'ezras Hashem.
 =====

6
But regarding תנאי, תנאי holds
WE DO NOT SAY
מכלל לאו
אתה שומע הן

In our Mishnah רבי מאיר holds
WE DO SAY
מכלל לאו
אתה שומע הן

 Because רבי מאיר requires
תנאי כפול

When a person makes a stipulation, he must repeat both the positive and negative. Apparently, רבי מאיר holds that we do not imply a positive from the negative.

After some discussion, the Gemara concludes:
כי לית ליה בממונא
באיסורא אית ליה

Regarding monetary matters, as in the case of תנאי, תנאי holds
WE DO NOT SAY
מכלל לאו
אתה שומע הן

Regarding prohibitions, as in the case of שבועה, שבועה holds
WE DO SAY
מכלל לאו
אתה שומע הן

הדרך עלך שבועת העדות

7 Zugt Di Mishnah
שבועת הפקדון נוהגת באנשים ובנשים

ברחוקים ובקרובים
בכשרים ובפסולים

A שומר, a guardian, who swore falsely regarding an item he was safeguarding, becomes liable for a אשם גזילות regardless of whether he was a man or woman, a stranger or relative of the owner.

The Mishnah continues, however;
מפי עצמו holds that there is a distinction between

מפי עצמו
If the שומר made the שבועה on his own; and
מפי אחרים

If the owner placed a שבועה upon the שומר;
As follows;

בפני בית דין ושלא בפני בית דין
מפי עצמו

ומפי אחרים
אינו חייב עד שיכפרנו בב"ד
דברי רבי מאיר

If the שומר made the שבועה on his own he is always liable, regardless of whether his כפירה was inside or outside Bais Din. However,

מפי אחרים
אין חייבין עד שיכפרו בהן בב"ד
If the owner placed a שבועה upon the שומר, the שומר is liable only if his כפירה was inside Bais Din, but he is not liable if his כפירה was outside Bais Din.

7 שבועת הפקדון

שבועת הפקדון
נוהגת באנשים ובנשים
ברחוקים ובקרובים
בכשרים ובפסולים

A שומר, a guardian, who swore falsely regarding an item he was safeguarding, becomes liable for a אשם גזילות regardless of whether he was a man or woman, a stranger or relative of the owner.

The Mishnah continues, however;
מפי עצמו holds that there is a distinction between

מפי עצמו

If the שומר made the שבועה on his own; and

מפי אחרים

If the owner placed a שבועה upon the שומר;

As follows;

בפני בית דין ושלא בפני בית דין
מפי עצמו

ומפי אחרים

אינו חייב עד שיכפרנו בב"ד

דברי רבי מאיר

If the שומר made the שבועה on his own he is always liable, regardless of whether his כפירה was inside or outside Bais Din.

However,

If the owner placed a שבועה upon the שומר, the שומר is liable only if his כפירה was inside Bais Din, but he is not liable if his כפירה was outside Bais Din.

8 Because, as the Gemara in ל"א explains;
 דון רבי מאיר holds
 דון מינה ומינה
 Once we learn through the גזירה שוה from שבועת העדות that
 מפי אחרים
 חייב
 We also derive from there all other relevant Halachos,
 including the Halachah that only
 בבית דין חייב

While the חכמים hold there is no distinction and
 בין מפי עצמו בין מפי אחרים
 כיון שכפר בו חייב
 Regardless of whether the שומר made the שבועה on his
 own or through the תובע, he is liable even if the כפירה was
 outside Bais Din.

Because the חכמים hold
 דון מינה
 ואוקי באתרה
 We only utilize the גזירה שוה from שבועת העדות for the
 specific Halachah necessary, in this case,
 מפי אחרים
 חייב
 But all other Halachos remain as indicated here; therefore,
 even
 שלא בבית דין
 חייב
 =====

8
 Because, as the Gemara in ל"א explains;
 דון רבי מאיר holds
דון מינה ומינה
 Once we learn through the גזירה שוה from שבועת העדות that
 מפי אחרים חייב
 We also derive from there all other relevant Halachos,
 including the Halachah that only
 בבית דין חייב

The חכמים hold there is no distinction
בין מפי עצמו בין מפי אחרים
כיון שכפר בו חייב
 Regardless of whether the שומר made the שבועה on his own
 or through the תובע, he is liable even if the כפירה
 was outside Bais Din.

Because the חכמים hold
דון מינה ואוקי באתרה
 We only utilize the גזירה שוה from שבועת העדות for the
 specific Halachah necessary, in this case,
 מפי אחרים חייב
 But all other Halachos remain as indicated here;
 therefore, even
 שלא בבית דין חייב

9 The Mishnah continues
 וחייב על זדון השבועה
 Unlike most Korbanos which are only brought בשוגג, a שומר is liable for a קרבן if he swore falsely knowingly; he was completely aware of both, that he had the פקדון and is making a false שבועה, and that this transgression requires a קרבן.
 And he's also liable
 ועל שגגתה
 עם זדון הפקדון
 The שומר is liable even if he swore falsely partially and partially במזיד;
 He was aware that he had the פקדון and made a false שבועה, but he was not aware that this transgression requires a קרבן.

ומה חייב על זדונה
 אשם בכסף שקלים
 And the שומר brings an animal that is worth at least two שקלים for the אשם גזילות

However,
 ואינו חייב על שגגתה גרידתא
 The שומר is not liable for a קרבן if he assumed that he swore truthfully, such as he had no recollection of the פקדון at the time, because as Rashi explains,
 דאנוס הוא
 Since the שומר שבועת שקר was באנוס this is not considered a false שבועה.

The remainder of the Mishnah will be discussed in דף ל"ח.

9 *The Mishnah continues* אלוף

וחייב על זדון השבועה
 Unlike most Korbanos which are only brought בשוגג, a שומר is liable for a קרבן if he swore falsely knowingly; he was completely aware of both, that he had the פקדון and is making a false שבועה, and that this transgression requires a קרבן.

And he's also liable
ועל שגגתה
עם זדון הפקדון
 The שומר is liable even if he swore falsely partially בשוגג and partially במזיד;
 He was aware he had the פקדון and made a false שבועה, but he was not aware that this transgression requires a קרבן.

ומה חייב על זדונה
אשם בכסף שקלים
 And he brings an animal that is worth at least two שקלים for the אשם גזילות

However,
ואינו חייב על שגגתה גרידתא
 The שומר is not liable for a קרבן if he assumed that he swore truthfully, such as he had no recollection of the פקדון at the time, because as Rashi explains,
 דאנוס הוא
 Since the שומר שבועת שקר was באנוס this is not considered a false שבועה.